

**БОЙКО БЕТОВ, СВЕТЛАНА
ФИДОСИЕВА
РАВНОДЕНСТВИЕ**

chitanka.info

Видях я да влиза в храма. На равноденствие. Привечер. Изкласилата пред портата трева отмести поглед от залеза, когато полите и се люшнаха като морно хоро над нея. Побърза да се изравни със стъпките и. Заслуша се. Лястовиците прилакътушваха ниско около босите и нозе, сякаш искаха да ги привържат с невидимите нишки на стрелкащите си летежи. Вятърът търкаляше една капка по улея на млечния и път и правеше влажно-прохладни гнезда в ямките на бялата и кожа. Слънцето съжали за неоставащото му време. С едно усилие плъзна лъч към нея и точно в крайчеца му косата и заблестя в равно слънчево жълто. Но не в исо. Заблестя на вълни, на полюшвания, равномерни със стъпките. От тази жена струеше мелодия, но още некомпозирана, някак си гъста, първична, като непроизнесена дума само от гласни звуци, търсеца път през гърлото. Мелодия, която тя винаги е искала да изсвири. Женствена. Светла. Мелодия, от края към началото, свила букет от зрялата и нага. Време и негa... Такава мелодия се ражда само веднъж и само в предверието на душата. Беше дошла да свири на трите черковни камбани. Привечер. На равноденствие. За няколко мига да бъде филиз около едрите им рамене и да ги укроти люлеейки ги. Гълъбите горе притихваха и пърхайки се наместваха на първия ред за предстоящата симфония. В суматохата и прелитащите пращинки не видяха как проблесна бялото и стъпало върху дървения праг голо, като изпусната везана кърпа върху пожарище... Застана под най-голямата камбана и обгърна въжето и с бедрата си. Двете ръце уви чак до лактите с връзките на другите две по-малки камбани и за миг, само за миг увисна във въздуха. Пиринчените езици потръпнаха, залюляха се заедно с тялото на жената, избраха си посока, поколебаха се... Капката между гърдите и се търкулна от първия силен удар на сърцето. Камбаните покорно наведоха рамене, езиците им близнаха нежно пазвите в този ритъм, точно в този и... о...

Звън... диннн...

Звън... данн...

Звън... дон...

Мелодия родила се в сърцето, преминала през тялото и изтекла през устието на трите камбани... Мелодия, зачената в тишина и родена със звън, преди да бъде завършена...

Да... Да... Да...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.